

**ДО ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА
СЪДИИТЕ ОТ ГРАЖДАНСКА
И ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН
СЪД**

И С К А Н Е

**от Лозан Панов- председател на Върховния касационен съд
на основание чл.125 във връзка с чл.124, ал.1, т.1 ЗСВ**

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Постъпило е предложение от заместниците на председателя и ръководители на Гражданска и Търговска колегия за приемане на тълкувателно решение по следния въпрос, свързан с принудителното изпълнение на режима на лични отношения между родителя и детето, а именно: **Посредством кой изпълнителен способ се провежда принудителното изпълнение на определения от съда режим на лични отношения между родител и дете?**

По въпроса е налице противоречива практика на окръжните съдилища. Според едното становище, процедурата по чл.528 ГПК /”Изпълнение на задължение за предаване на дете”/ намира приложение само в случаите, когато задължението за предаване на дете следва от съдебен акт, с който се постановява решение за упражняване на родителски права в полза на единия родител, след като до съдебното решение детето е живеело при другия родител, или при промяна на първоначално определения да упражнява родителските права родител-случай, при които се постановява промяна в постоянното местоживееие на детето. Задължението за осигуряване осъществяването на режима на лични контакти между детето и родителя, който не упражнява родителските права, не е „предаване на дете” по смисъла на чл.528 ГПК, а е задължение за незаместимо действие /бездействие/, което подлежи на принудително изпълнение по реда на чл.527, ал.3 ГПК- чрез налагане на глоби за всяко нарушение /Решение от 07.04.2009 г. по гр.д.№ 158/09 г. на ОС-Кюстендил, Решение № 579 от 30.08.2013 г. по в.гр.д.№ 754/13 г. на ОС-Русе, Решение № 880 от 20.12.2013 г. по в.ч.гр.д.№ 1251/13 г. на ОС- Русе/. Според другото становище, процедурата по чл.528 ГПК намира приложение и при принудително изпълнение на определения от съда мерки на лични отношения между детето и родителя, на когото не са предоставени за упражняване родителските права, при което уредената в чл.528, ал.3 ГПК правна възможност за налагане на глоба не представлява

изпълнителен способ, а санкция за неизпълнение на задължението на единия родител за оказване на съдействие на съдебния изпълнител по чл.528, ал.2 ГПК, докато самата принудителна изпълнителна мярка е тази по чл.528, ал.5 ГПК /Решение № 867 от 06.02.2013 г. по в.гр.д.№ 1626/13 г. на СГС/. Според трето становище, съдебният изпълнител има право на преценка чрез кой изпълнителен способ да изпълни принудително съдебното решение относно режима на лични контакти между детето и родителя- чрез принудително отнемане на детето и предаването му на взискателя със съдействието на полицията /чл.528, ал.5 ГПК/, задържане на длъжника от полицейските органи поради препятстване на изпълнението /чл.529 ГПК/ или чрез налагане на глоба по чл.527, ал.3 ГПК /Решение № 5148 от 30.09.2011 г. по в.гр.д.№ 12178/10 г. на СГС/.

Предвид посочената по-горе противоречива практика на съдилищата, на основание чл.125 във връзка с чл.124, ал.1, т.1 ЗСВ правя следното

ИСКАНЕ:

Общото събрание на съдиите от Гражданската и Търговска колегия на Върховния касационен съд да се произнесе с тълкувателно решение по следния въпрос:

Посредством кой изпълнителен способ се провежда принудителното изпълнение на определения от съда режим на лични отношения между родител и дете?

Приложения: посочената в искането съдебна практика и копие от предложението на заместниците на председателя и ръководители на Гражданска и Търговска колегия.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД:**

/СЪДИЯ ЛОЗАН ПАНОВ/